

Dierfysiotherapie

Als we een pup nemen, willen we eigenlijk allemaal een toekomstige hond met véél hersens en véél snelheid.

Dat zijn vaak onze hoofdmoten, waar we allemaal veel belangstelling voor hebben voor onzetoekomstige viervoeter.

En als je die snelheid dan "gevonden" hebt, zijn het heerlijke honden om mee te werken. Maar het moet allemaal wel goed gaan én goed blijven gaan!

Want als het een keer misgaat met de enorme snelheden die ze kunnen ontwikkelen, dan kan het ook goed mis gaan. Deze uiterst vervelende ervaring hadden we met onze supersnelle Mr. Monty. Geen hek te hoog, geen sloot te breed en geen weiland te glad en ongelijk. Hij knalt er overheen. Tot de keer dat het mis ging... en goed mis.

Op de training bij de Vallei-apporteurs bij het lijnen lopen op een nat weiland. MM had er heel veel zin in die middag en was ongelooflijk gespannen om te mogen vertrekken. Op een zacht commando vertrok hij als een speer. Pakte het apport en wat er precies gebeurde konden we niet zien, maar het was niet goed. MM kwam terug met een hangpoot, rechtsachter. Moeizaam hobbelen met zijn achterhand, maar bovenal hét apport in zijn bek. Je blijft als hond immers trouw tot de laatste seconde!

Natuurlijk meteen gestopt met training. Hond in de auto en gebeld naar de dierenarts. Dit soort ongelukjes gebeuren bijna altijd in het weekend en dat was bij ons natuurlijk ook zo.

Maandagochtend om 10.00 uur was eindelijk het spreekuur. Volgens de assistente konden we best wachten, want erger kon het toch niet worden! Het hele weekend al gerild bij de gedachten dat het gescheurde kniebanden zouden zijn. Met operatie en therapie ben je dan al snel 10 tot 12 weken verder met beweging en training. Het woord wedstrijden wil je dan niet eens meer in je mond nemen.

Door het plegen van diverse telefoontjes, hadden we inmiddels al een lange lijst opgebouwd met alle goede Orthopedische klinieken in Nederland. Tja en dan krijg je het. De een stuurt je naar A, de ander naar B. Iedereen weet het beter.

We hielden het hoofd koel en gingen naar onze eigen dierenarts die bekwaam is op het gebied van Orthopedie.

Bezoek aan de dierenarts

Telefonisch hadden we al melding gemaakt van het probleem "kniebanden" en MM was de drempel van de spreekkamer nog niet gepasseerd of een vakkundige hand had zijn knie al bevoeld en meteen was er de conclusie "geen kapotte kniebanden".

Vervolgens een onderzoek op de behandeltafel en werd het oordeel geveld "beschadigde kapsels". Een foto bleek niet nodig te zijn. Enkele injecties, een zakje pilletjes en MM mocht weer naar huis. 14 dagen wandelen aan de riem, rust en geen gekke dingen. Iedere dag een Rimadyl pilletje.

Wat een opgaaf. Een hond, zo vreselijk actief en een en al racemonster, aan de riem wandelen.

Gelukkig hadden we nog een "loopplank" staan van onze vorige oudjes, zodat het in- en uitgaan van de auto gemakkelijker ging.

MM liep na een paar dagen al weer wat beter, maar trok in ruststand toch de gekwetste poot op. Als eigenaar wil je (liefst snel) het beste en zo werden we geadviseerd contact op te nemen met een "Dierenfysiotherapeut".

Dierfysiotherapeut

Dat er in Nederland een heuse Vereniging bestond van Dierfysiotherapeuten, daar hadden we geen weet van. Gelukkig vonden we een dame die niet te ver weg woonde en haar website zag er zeer informatief en open uit.

Eén telefoontje was genoeg en de afspraak meteen gemaakt.

Wat denk je?? June Veltkamp uit Baarn behandelt aan huis. Een luxe die wij zelf niet kennen.

Wij gaan altijd braaf met een handdoek in een tasje naar de Fysio, maar MM werd thuis behandeld.

De eerste behandeling

Een eerste intake gesprek leverde veel vragen en antwoorden op.

Dit is de eerste reactie van June:

"Omdat het bij MM om een (acute) blessure gaat werk ik vnl ontsteking remmend, pijnstillend en regeneratie bevorderend. Of te wel je stimuleert en begeleidt het (natuurlijke) genezingsproces en de herstelfase/revalidatie daarna. Ik maak gebruik van verschillende technieken omdat ik met verschillende soorten weefsel te maken heb.

Ik gebruik voor de oppervlakkige weefsels mijn handen (in dit geval masseer ik de boven en onder poot spieren, later komt daar het stretchen bij), (beiden evt ook door de eigenaar zelf uit te voeren), voor de dieper gelegen weefsels gebruik ik naast mijn handen ook het magneetveld apparaat (ook goed geschikt voor het gewrichtskapsel, dieper gelegen en al snel gevoelig voor intensiteit manuele

therapie in dit stadium), dan voor de slechter doorbloedde weefsels zoals gewrichtsbanden en kraakbenige delen gebruik ik het ultrageluid (ultrasoon) apparaat, die kan goed de diepte in en heeft dan toch nog een sterke werking.

De manuele therapie en de apparaten noem ik „ het passieve deel van de fysio”, de hond hoeft er zelf niet veel voor te doen.

De adviezen, oefeningen en revalidatietraining is „het actieve deel van de fysio” (begint vaak eerst „geleid actief”, dwz een stuk inbreng van de hond en een stuk inbreng van mij in 1 dezelfde oefening).

Met zo een fijne en getrainde hond en een zeer betrokken bazin is het voor ons als fysio heel fijn werken en zijn er vaak ook minder behandelingen nodig.”

Aldus June Veltkamp.

MM is 3x behandeld door June en na iedere behandeling zagen we hem beter en weer wat sterker worden in de achterhand. Het gebruik van zijn achterpoten werd krachtiger.

Dit is toch een ongelukje dat ons minimaal 5 weken aan tijd gaat kosten, waarin niet getraind kan worden. Natuurlijk net in een periode dat de wedstrijden weer gaan beginnen en ook onze gezellige en informatieve trainingen moesten we stopzetten.

Na ruim 10 dagen met MM heel voorzichtig een klein

stukje naast de fiets, dit uitgebouwd en iedere dag wat verder.

Heel blij dat we op advies van een bevriende dierenarts naar de Dierenfysio zijn gegaan. Er zullen altijd mensen zijn, die dit soort behandelingen afdoen als “zweverig”, wij zijn dolblij dat wij voor dit perfect geleverde stukje vakwerk hebben gekozen!

En MM: zijn grote hondenhart was helemaal blij als hij behandeld werd en aan zijn blijde kwispelen zagen wij dat de behandeling helemaal naar wens was.

June Veltkamp - www.dierfysiotherapiegooieneemland.nl

Nederlandse Vereniging voor Fysiotherapie bij Dieren www.nvfd.nl

Henny M. Schoor

P.S.

Na een eerste interventie van de dierenarts, vinden wij het als dierenfysiotherapeuten heel fijn als een dier met een (sport) blessure zo snel mogelijk bij ons wordt aangeboden. Dit is van belang om een zo efficiënt mogelijk herstel te krijgen en liefst ook zo snel mogelijk. (Sport)blessures waar niet de volle aandacht op wordt gezet neigen al snel chronische restklachten te ontwikkelen ,die zo nu en dan (meestal tijdens het wedstrijdseizoen) vervelend de kop op kunnen steken. Liever kortdurend 100 % aandacht (van dierenarts en fysio) eraan geven dan langdurig halve maatregelen.